

5. fejezet

1. Lásd Róma 8:15-21 magyarázatát. {6BC 1110.11}

1, 2. (1Korintus 1:10-13) A körülmetélkedés körüli vita - A zsidózó tanítók nyomán olyan csoportok jöttek létre, akik azt hangoztatták, hogy a körülmetélkedést illetően a kereszténységre tértek tartásuk meg a szertartásrendet. Még mindig azt hirdették, hogy az eredeti Izrael Ábrahámnak magasrangú és kiváltságokkal megáldott gyermekei voltak, s joguk volt az Ábrahámnak tett összes ígéretekhöz. Őszintén azt gondolták, hogy a zsidók és keresztények közti közbeeső területet foglalva el, el tudnák távolítani a kereszténységhez fűződő szégyent és gyűlölködést, és nagyszámú zsidót gyűjthetnének be. {6BC 1110.12}

Azzal igazolták Pállal ellentétes álláspontjukat, hogy az apostolok eljárása, hogy körülmetélkedés nélkül fogadják be a pogányokat a gyülekezetbe, több zsidót akadályoz meg a hit elfogadásától, mint ahány pogányt megnyert. Ezzel mentegették Isten elismert szolgálói nyugodt megfontolásával szembeni ellenállásukat. Nem ismerték el, hogy Krisztus munkássága magában foglalta az egész világot. Azt állították, hogy egyedül a héberek megváltója volt; ezért azt mondták, hogy a pogányoknak körül kell metélkedniük, mielőtt Krisztus egyházának előjogaiba fogadnák őket. {6BC 1110.13}

Sokan a jeruzsálemi zsinat határozata után is így vélekedtek, de nem erőltették tovább ellenállásukat. A zsinat úgy döntött, hogy a zsidó körülmetéltek, ha akarják, továbbra is megtarthatják Mózes törvényének rendelkezéseit, de a pogányságból megtérőknek ne tegyék kötelezővé. Az ellenzék előnyt kovácsok ebből, éket akart verni a szertartásrend megtartói és meg nem tartói közé, úgy vélve, hogy az utóbbiak távolabb állnak Istentől. {6BC 1111.1}

Pál fölháborodott, méltatlankodott ezen. Szigorú dorgálásra emelkedett a hangja: „Ha körülmetélkedtek, Krisztus nektek semmit sem használ” A kereszténységet körülmetélkedés nélkül értéktelenné tartó csoport az apostol ellen fogott össze s neki szembe kellett szállnia velük minden általa alapított, meglátogatott gyülekezetben: Jeruzsálemben, Antióchiában, Galáciában, Korintusban, Efézusban és Rómában. Pált Isten hívta el, hogy hirdesse Krisztust, a megfeszítettet. A körülmetéltség vagy körülmetéletlenség mit sem jelentett A zsidózó párt hitehagyottnak tartotta Pált, aki le akarja dönteni az izraeliták és a világ közt Isten által emelt falat. Sorra látogatták a Pál-alapította gyülekezeteket, szakadást idézve elő. Azt tartva, hogy a cél szentesíti az eszközt, hamis vádak terjesztettek az apostolról, megsemmisítem törekedve tekintélyét. Mikor Pál túlbuzgó és becstelen ellenfelei után sorra látogatta a gyülekezeteket, sokat talált, aki bizalmatlanul tekintett rá, sőt megvetette fáradozásait. {6BC 1111.2}

A szertartástörvényt és a különböző igehirdetők viszonylagos érdemeit érintő megosztottság sok fejfájást és fáradságos munkát okozott az apostolnak. (1Korintus 1:13) (Pál élete 121) {6BC 1111.3}

6. (Filippi 2:12; 1Timóteus 6:12; Titus 2:14; Jakab 2:14; 1Péter 1:22; Jelenések 2:2; lásd Titus 1:9-11 észrevételeit). A biblia vallása folytonos fáradozás - A valódi hit minden esetben szeretetből munkálkodik Mikor a keresztre tekintesz, nem azért teszed, hogy a kötelesség alóli kibújásra csillapítsd lelkedet, nem hogy aludni térj, hanem hogy Jézusba vetett hitet teremts, Intet, mely munkálkodik, megtisztítva a lelket az önzés iszapjától. Mikor hit által megragadjuk Krisztust, munkánk éppen csak elkezdődött. Mindenkinek vannak romlott és bűnös szokásai, melyeket erős tusakodással le kell győznie. Mindenkinek meg kell harcolnia a hit harcát. Krisztus követője nem intézheti becstelenül ügyeit, nem lehet keményszívű, szeretet nélküli Beszéde sem lehet durva, nyers. Nem lehet tele nagyképű fontoskodással és önhittséggel. Nem lehet lehengerlő, nem használhat nyers szavakat, nem gáncsolhat, nem ítélni el. {6BC 1111.4}

A hit munkálkodásából fakad a szeretet tevékenysége. A Biblia vallása szakadatlan fáradozást jelent. „Úgy, fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátoká' "Félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, hiszen Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a véghezvitelt jókedvűből" Legyünk buzgók a jó-cselekedetekben, végezzük egyre a jócselekedeteket. Az igaz tanú mondja: „Tudom a te dolgadoit", vagy más szavakkal, „ismerem tetteidet.” {6BC 1111.5}

Bár igaz, hogy szorgos tevékenykedetünk magában nem biztosítja az üdvösséget, másfelől az is igaz, hogy a Krisztussal egyesítő hit tevékenységre serkenti a lelket. (1890,16. kézirat) {6BC 1111.6}

17. (Efézus 6:12) A keresztény élet küzdelmei - A keresztény élete nem mindig békés. Súlyos küzdelmeket kell megvívnia. Erős kísértések támadják őt. „A test a lelek ellen tusakodik, a lelek pedig a test ellen.” Minél közelebb érünk a föld történelmének végéhez, annál veszélyesebbek az ellenség támadásai. Tüzesebbek és gyakoribbak a rohamai. Aki ellene áll a világosságnak és igazságnak, az keményebbé, ellenállóbbá válik és egyre keserűbbé azok ellen, akik Istent szeretik, s megtartják parancsait. (1911,33. kézirat) {6BC 1111.7}

22, 23. (Efézus 5:9) A Lélek bennlakása - A Szentlélek befolyása nem más, mint Krisztus élete a lélekben. Nem látjuk szemünkkel Krisztust és nem beszélünk vele, Szemléiké mégis olyan közel van hozzánk az egyik, mint a másik helyen. A Szentlélek mindenki és mindenki által munkálkodik, aki befogadja Krisztust. Akik ismerik a Lélek bennlakása!, a Lélek gyümölcseit termik - szeretetet, örömet, békét, hosszútűrést, gyöngédséget, jószágot, intet. (1897,41. kézirat) {6BC 1112.1}